

Al teu costat

AL TEU COSTAT

Sento un enrenou sense escoltar
molt lluny però proper,
repetit i constant com so d'un rellotge penjat
que no em deixa dormir i em fa palpitar
recordant un cor que respirava
i era el teu al meu costat.

Nit de lluna minvant,
fosca però d'estels il·luminada,
freda, embruixada i misteriosa,
mes la calor d'unes mans les meves gelades estaven escalfant
perquè aquell vespre d'ensomni
tu estaves al meu costat.

Claror de matinada,
rajos de sol travessant els arbres com fantasmes despertant.

Ulls somiosos i veu cardada,
hores perdudes, perdudes?
No. Paralitzades i al temps guanyades
amb tu al meu costat.

Una barrera amb cademat ens separa
on la clau, un follet dolent ens ha amagat,
però per sempre imaginaré que
quan el vent acaricia els teus cabells
algú en la distància vol fer-ho... al teu costat.

JBF

413 Persones han vist aquesta poesia